

FIRE OBSERVERS

V.Z.W.

MESA 2009

REISVERHAAL

Op vrijdagmorgen 18 september vertrekken Eric De Theije en Paul Vanlook al richting Phoenix,. Twee dagen vroeger dan de rest van de groep, kunnen zij de laatste afspraken gaan maken met de coördinator van deze stage, Batt Chief Paul Bourgeois van het Mesa Fire Department.

Na een vlotte check in in Zaventem konden we inschepen op de vlucht naar Phoenix, die ons via een tussenlanding in Philadelphia op onze bestemming zou brengen. In Philadelphia was echter een jonge ambtenaar die het toch maar raar vond dat ik (paul) daar om de drie maanden kwam aanschuiven om weer het land in te mogen.

Dus werd ik doorgestuurd voor tweede inspection, waar ik twee uur mocht zitten wachten en daar was het dan op twee minuten geklaard.

Het was dus hollen om toch nog onze connecting flight naar phoenix te halen.

Net op tijd om nog mee te mogen, voor een vlucht van opnieuw 5 uur.

De zonsondergang tegemoet, ditmaal met een Airbus 321. Allemaal zonder franjes, als je muziek wil luisteren moet je die zelf meebrengen. Op de eerste vlucht kon je nog een koptelefoon kopen voor 5 dollar.

Het was uiteindelijk al donker toen we landen in Phoenix. Op 10 minuten hadden we onze bagage al en nog eens 10 minuten later stonden we al aan te

schuiven voor de rental Car. We mochten er uiteindelijk eentje kiezen uit een rij van 15 voertuigen. Met behulp van de GPS waren we net voor 9 uur lokale tijd in het hotel. Snel nog wat kopen in de buurtwinkel hiernaast nu dan gaan slapen, we zijn hier alle twee bekap

Op zaterdagmorgen zijn we al vroeg wakker, maar dat heb je steeds de eerste dag van je verblijf in de States. En zoals elke goede reiziger begint de dag met het aanzetten van je tv, afgestemd op The Weather Channel. Het ziet er zeer goed uit vandaag. Na het ontbijt hebben we een afspraak met onze contactpersoon, en gaan we de stad verkennen. We trekken eerst nog eens langs de luchthaven, en rijden daarna door naar downtown Phoenix. Erg druk is het daar niet op een weekend. Na een snelle lunch rijden we door naar het stadsdeel Mesa, waar we de volgende week te gast zijn. We merken onmiddellijk dat de stad redelijk uitgestrekt is, en heel simpel om je er te verplaatsen via de brede highways die van noord naar zuid, en van oost naar west de stad doorkruisen. Een 10 tal km van noord naar zuid en 45 km van oost naar west. We hadden al wat adressen opgezocht van kazernes dus gingen we al

eens langs om een kijkje te nemen en ons te oriënteren voor maandag, als de rest van de groep er is. We ontmoeten Paul Bourgeois op het baseball oefencentrum, waar hij als coach aanwezig is bij de ploeg (en) van zijn kinderen.

We nemen het programma door voor de komende week, en hier en daar worden nog wat aanpassingen doorgevoerd zodat het zeker een topweek zal worden. Tegen valavond trekken wij terug naar ons hotel, als wij gaan slapen staat de groep klaar in Zaventem voor hun vertrek. Wij hebben dus een rustige zondag, die we vullen met wat shoppen. We staan rond 8 uur 's avonds klaar om de groep te verwelkomen in Arizona. Het was een lange vlucht voor iedereen, maar toch wil iedereen nog een hapje eten voor het slapengaan. Net naast ons hotel ligt een hamburgerrestaurant van de keten Carl's JR, dus de eerste lekkere hamburger als afsluiter van een lange dag en nadat de eerste foto's op de blog bijgeplaatst zijn kan iedereen voldaan naar bed.

Maandag : 21 september 2009

Zoals voorspeld was iedereen er vroeg bij vanochtend.

Maar niets dan stralende gezichten, we zijn er klaar voor. Na het ontbijt in het hotel wordt opnieuw alle bagage ingeladen en trekken we richting station 201.

Onze gastheren deze week hebben alles tot in de puntjes voorbereid dus

het zal een drukke week worden. De verdeling is als volgt ;
We hebben 4 personen in station 201 ; Christian, Marc, Tijs en Chris
We hebben 4 personen in station 206 ; Eric, Jan, Jurgen en Eric
We hebben 2 personen in station 209 ; Maurice en Patrick
Fred is in station 202, Mario in Station 210,
Rudi in station 212 en Paul is in station 217

Na de ochtendbriefing en een rondgang doorheen Station 201, waar even de ladder opgesteld werd, kregen we een uitgebreide toelichting over de werking van de Mesa Fire department en konden wij even wat toelichting geven over de werking van onze hulpdiensten

Op de middag gingen we, samen met de verschillende diensthoofden van de commandostaff aan tafel bij een lokaal mexicaans restaurant. Heerlijke maaltijd die ons aangeboden werd door onze gastheren.

Nadien trokken we na een kort bezoek aan de t-shirtshop naar de training academy voor een uitgebreide en bloedhete rondleiding. Niet dat men ons het vuur aan de schenen legde, maar de temperatuur was ondertussen opgeklimmen naar een kleine 43 graden celcius. Na de uitgebreide rondleiding, en het verzamelen van de eerste Arizona souvenirs op autowrakken, keerden iedereen naar zijn respectievelijke brandweerkazerne.

De ontvangst in de verschillende kazernes verliep heel hartelijk, we kregen elk onze plaats toegewezen, en het duurde niet lang of de alarmbel kondigde de eerste uitrukken aan. Een drukke eerste avond, voor sommige stations, iets rustiger in andere stations .

Dinsdag : 22 september 2009

Iedereen stond deze morgen klaar voor weer een gevuld programma.

Na een snel ontbijt bij Mc Donalds ging het richting het waterzuiveringsstation te Mesa voor een Multi Agency training exercise. Twee gewonde techniekers moesten uit een ondergrondse kamer gered worden. We konden er volop beelden maken van het aanwezige materiaal en kregen een inzicht in de coordinatie bij een dergelijk grootschalig optreden. Nadien reden we naar downtown Phoenix en stopten even bij het State Capitol. We gingen er wat rondwandelen in het museum, en namen nadien de lunch in de cafetaria van het Capitol.

Om 1 uur werden we verwacht in het politie en brandweer opleidingscentrum van Glendale. In de laatste twee jaren opgebouwd voor een budget van 55.000.000 USD is dit één van de best uitgeruste centra hier in de vallei. en er zijn nog plannen om er voor 35.000.000 USD uitbreidingen aan toe te voegen. Zo wat elk scenario kan er nagespeeld of inge oefend worden. De gebouwen huizen ook het Emergency en 911 dispatch van waaruit de hele stad bewaakt wordt en de hulpdiensten aangestuurd.

Teruggekomen in het station bleek natuurlijk dat we wat brandjes hadden gemist tijdens de dag, maar hopelijk maakt de avond en nacht dat goed.

Woensdag : 23 september 2009

Voor vandaag hebben we een trip naar Tuscon op het programma gezet. Iedereen werd weer opgepikt en na een stevig ontbijt bij Denny's vertrokken we met drie auto's en met een uur vertraging vertrekken richting Tuscon. De rit via de highway verliep vlot, doorheen een woestijnlandschap, dat bezaait is met de typische cactussen van deze streek. We werden in Tuscon goed ontvangen door de firechief en zijn training officer Laura Baker en kregen een rondleiding in het trainingcenter.

Dat de burens niet klagen dat hier wat veel lawaai gemaakt wordt, of af en toe eens een busje kerosine opgestookt wordt, is meegenomen. De burens zijn namelijk allemaal opgesloten achter hoge omheiningen met prikkeldraad. Het trainingcenter ligt dan ook

in Prison Alley, tussen een viertal lokale en federale gevangenissen. Als lunch kregen we een heerlijke mexicaanse maaltijd aangeboden. Als we vertrekken richting stad Tuscon, rijden we even doorheen het vliegtuigkerkhof dat naast het PIMA Air museum is gelegen. Deze streek is namelijk de ideale plaats om vliegtuigen , die niet langer in gebruik zijn, te stockeren. Er staan er dan ook een kleine 10.000 geparkeerd in dit woestijnlandschap. Volgende stop is het 911 dispatch centre waar we opnieuw van dichtbij kunnen volgen hoe de oproepen afgehandeld worden. Met enige fierheid worden we vervolgens ontvangen in het nieuwe hoofdkwartier van de brandweer, dat pas binnen 2 weken in gebruik genomen wordt. Een enorm complex van kantoren en een actief brandweerstation , volledig nieuw gebouwd aan de rand van het stadscentrum in de buurt van het convention center. Na het uitwisselen van enkele geschenken stappen we terug in onze wagens en vangen de terugreis aan. Iedere wagen reed terug naar Mesa volgens de route die ze zelf verkozen.

Met onze wagen reden we rustig via de binnenwegen terug naar Mesa, doorheen de cactussen woestijn , terwijl de zon langzaam onderging achter de bergen. Net voor we terug naar de respectievelijke firestations stopten we nog even voor een heerlijke steakmaaltijd bij Chilly's. Rudi, die in Station 212 zat, kreeg die avond nog de gelegenheid om met een Medic helicopter, een vluchtje te maken over de stad. Met night vision goggles een onvergetelijke gebeurtenis.

Donderdag : 24 september 2009

Voor vandaag stonden er geen bezoeken op het programma, en kon iedereen de ganse shift in het brandweerstation blijven. De 4 bezoekers die in station 206 waren kregen van hun station de gelegenheid om in de bergen, aan de rand van Mesa, te gaan wandelen en te genieten van het mooie panorama. En zo had ieder firestation wel iets te bieden. Station 217, waar ikzelf gestationeerd was kreeg rond 9.15 een oproep voor een garagebrand. Iedereen snel in het interventievoertuig, en enkel straten verder zagen we de dikke zwarte rookpluimen al opstijgen. De garage, met volledige inhoud, inclusief voertuig, stond in lichterlaaie. Binnen de kortste tijd waren er 5 autopompen, twee ladders, twee ambulances, de officier van dienst, de veiligheidsofficier, de brandonderzoeksdienst en twee vrijwilligers van slachtofferhulp ter plaatse. Het aantal politiemensen dat er samenstroomde heb ik niet geteld. (het aantal fireobservers dat langskwam was 4) Ondanks het uitslaande karakter van de brand, werd toch gekozen voor een binnenaanval, en werden de oprukkende vlammen van binnenuit naar buiten afgeblust. Het duurde tot rond de middag voor we terug in de kazerne waren, iedereen voldaan van de geleverde arbeid, en genietend van de foto's die ik gemaakt had. De rest van de shift waren er nog een viertal oproepen, vooral van medische aard.

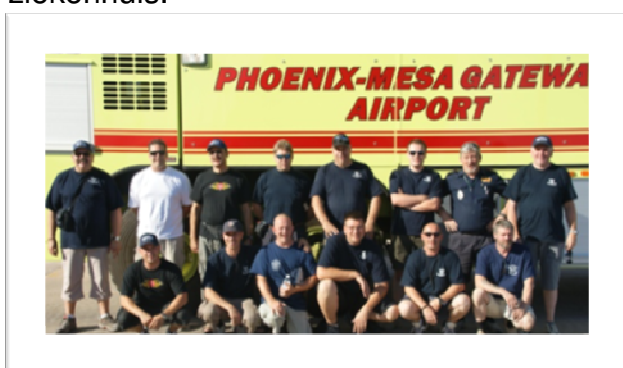
Vrijdag 25 september 2009

Vandaag waren er weer enkele uitstappen gepland voor de groep. Na het ontbijt kregen we de grote rondleiding in Squad 204, een van de 7 voertuigen die hier in Arizona zijn aangekocht om bij grotere rampen ingezet te worden en de eerste nood te lenigen, tot er na 72 uur hulp komt van het hogere niveau die dan langs komt met nog meer materiaal en manschappen. Binnen de twee uur kunnen ze naar elke plaats in het land gestuurd worden en zijn ze capabel om de eerste drie dagen te overleven zonder hulp van buitenaf. Het voertuig zelf kost 850.000 USD en er zit nog eens voor 650.000 USD materiaal in.

Net voor de lunch gingen we nog even naar een brandweerwinkel om wat gegeerd materiaal op te halen. Deze namiddag stond in het teken van de luchthavens. We bezochten er twee, en konden het opgestelde materiaal van dichtbij bekijken. Op een van de luchthavens is de Sabena Flightschool actief. Net naast het museum is een van de grootste private luchtvaart musea waar een groep vrijwilligers alles in het werk stelt om vliegtuigen uit de vorige eeuw luchtvaardig te houden. Verschillende vliegtuigen, waaronder een B17, zijn volledig gerestaureerd en vliegen het land rond om de verschillende airshows meer glans te geven. De directeur van het museum was dan ook vereerd om ons doorheen zijn collectie rond te leiden. Gaande van een Duitse Eindekker uit 1918 tot de Phantom en de Mig 51 werd ons de geschiedenis van de luchtvaart uitgelegd. Nadien gingen nog naar Station 215, waar het lokale luchtverkeer zijn thuisbasis heeft. Weer een goedgevulde dag, en hopelijk vanavond nog wat oproepen.

Voor sommigen was het opnieuw een rustige nacht, voor anderen was het er weer eentje met een aantal onderbrekingen. De gasten in station 206 kregen die nacht een oproep voor medische bijstand bij een hartstilstand. Meer dan 25 minuten werd er gereanimeerd en uiteindelijk werd de patiënt in redelijke conditie afgeleverd in het ziekenhuis.

Van de mannen in station 209 kregen we dan weer een ander verhaal. Gisteravond (vrijdag) kregen ze na het avondmaal de vraag of ze de mannen van de Medic Swatteam wilde vergezellen tijdens de avondopdracht. Ze dachten eerst nog dat het om de wekelijks oefening ging, maar al snel werd duidelijk dat het om een echte opdracht ging. Nadat een Mexicaanse gang (bende) vorige week had geprobeerd om hun gebied gewapend te verdedigen kwam de politie in actie om enkele leden, van wie ze het onderduikadres kenden, in de boeien te slaan en de gebruikte wapens in beslag te nemen. Vanop een veilige afstand, en in een gepantserd voertuig, konden Maurice en Patrick de massale ontplooiing volgen. De politiedienst, die drie kerels in de boeien sloeg en een aantal revolvers en een AK47 vond, was nadien erg tevreden over het resultaat van hun optreden.

Zaterdag : 26 september 2009

Onze dag begon op de parking van een lokaal winkelcentrum, waar de hulpdiensten de bevolking informeerden over wat te doen bij rampen (emergency preparednes). De commando voertuigen van zowel politie en brandweer, alsook de helikopters van de verschillende hulpdiensten waren aanwezig op het terrein, en konden bekeken worden. Ook waren er enkele wagens aanwezig waarin de voorraad zat die tijdens zo een grote ramp zullen aangesproken worden. Veel om te bekijken en fotograferen natuurlijk. De temperatuur buiten liep ondertussen op tot 105 °F, zo'n kleine 43°C, dus er werd al vlug bescherming gezocht in de winkel naast de parkeerplaats.

Deze winkel, een Bass Pro Shop, is een van die winkels die de laatste jaren overal in de States opduikt, en die een ongelofelijk groot aanbod heeft voor de outdoorman. Jagers, vissers, wandelaars, handboogschutters, noem maar op, ze vinden er allemaal hun gading. En zoals steeds is alles heel groots opgevat. Je kan er zelfs leren vissen, er is een aquarium met 4.000.000 liter water waar op bepaalde dagen visjes gegeven wordt door professionals. Vandaag werd de ruimte ingenomen door alle hulpdiensten die er folders uitdeelden met tips om wat veiliger doorheen het leven te stappen.

We gingen in de buurt nog eten en daarna reden we door naar the Hall of Flames. De naam zegt het al, maar dit is een van de grootste brandweermusea in de VS. Toen de oprichter in 1954 als kerstcadeau een brandweerwagen onder de kerstboom vond, (hij leefde in een groot huis), was de interesse gewekt, en werd het familiefortuin gebruikt om een van de mooiste brandweercollecties samen (en tentoon) te stellen.

Brandweermateriaal uit de 18e eeuw staat er te blinken naast mooi gerestaureerd materiaal uit de jaren 50 en 60. Om de hele collectie helmen van over de hele wereld, en de patches van brandweerdiensten allemaal te bekijken zouden we enkele dagen moeten blijven. Omdat we dit museum al meerdere keren bezochten met de fireobservers op de verschillende stage in California brachten we dit keer een aandenken mee voor de museumdirecteur. Hij was dan ook erg blij ons brandweerbeeldje in ontvangst te nemen. We kregen er als toemaatje nog een bezoek bij aan de loods naast het museum, waar de nieuwste stukken uit de collectie staan die wachten op de finale afwerking en restauratie. Met dank aan onze gids, een gepensioneerde brandweerman Rich uit Seattle op winterverlof in Phoenix.

Daarna trok iedereen terug naar zijn station, waar het avondmaal op het fornuis of BBQ stond (hopelijk weer geen Mexicaans) en weer een drukke nacht vol verrassingen voor de fireobservers. Morgen (zondag) beginnen we aan onze laatste shift, en krijgen we hopelijk onze koffer dicht voor het tweede deel van onze reis.

Zondag : 27 september 2009

Weer een nacht voorbij. Voor mij een rustige nacht met één oproepje voor wat jongeren die ergens een vuilbak in brand hadden gestoken, dat was vlug geklaard.

We hadden tijd genoeg om wat te praten over brandweer, over België en over de wereldse dingen. Als je hier in de States zit heb je wel geen idee meer wat er buiten de grenzen gebeurt. Amerikanen zijn op dat gebied erg onwetend, en de media werkt daar zeker aan mee.

Toch nog enkele dimensies meegeven over de stad Mesa. Eén van de snelst groeiende steden in de US de laatste 10 jaar. Toen we gisteren naar het firemuseum moesten hebben we dus de ganse stad doorkruist. Een afstand van ongeveer 45 km. lang en ongeveer 25 km van boven naar onder. Zowel boven als onder, maar ook middenin ligt er een vijfbaanssnelweg dus de verplaatsingen doorheen de stad gaan heel vlot. Alle straten lopen recht op recht dus je oriënteren is heel gemakkelijk.

Doorheen de stad liggen momenteel 21 kazernes verspreid waar overal minsten 1 voertuig staat, op sommige plaatsen meer dan 1. Omdat de stad zo snel groeit moeten er steeds kazernes bijgebouwd worden, en vorige donderdag heeft met nog een subsidie van 4.000.000 USD gekregen om de twee geplande kazernes sneller te bouwen. Ikzelf zit in Station 217, waar momenteel ook de auto staat van 219.

We kregen vanmorgen al een oproep voor een medische tussenkomst, maar konden enkel het overlijden vaststellen van de dame van 85. Dit alles gebeurt zonder tussenkomst van een dokter. De brandweer stuurt nadien een ploeg vrijwilligers die de familie komt helpen met de eerste regelingen die moeten gebeuren. Maar zondag of niet, voor de mannen in onze brandweerkazernes was het een werkdag gelijk een andere. Meestal begon deze met een snelle wasbeurt van het voertuig, want dat moet steeds blinken, al was het maar voor de uitstraling. Snel wat water over het ganse voertuig, even met de borstel inzepen, even naspoelen en dan neemt men handdoeken om de wagen helemaal droog te wrijven. Tijd om te ontbijten maken ze niet echt in de kazerne, een getoaste boterham of een stuk fruit is meestal wel voldoende. Enkelen zijn ook verzot op een grote kom havermout met wat honing en stukjes fruit. Tijdens hun opleiding krijgen alle brandweermannen duidelijke richtlijnen mee hoe ze zich gezond kunnen voeden en deze regels worden strikt nageleefd in de kazerne. Nadat ook de kazerne zijn dagelijkse beurt heeft gekregen is het tijd voor een uurtje sport. Sommigen gaan een toertje lopen, anderen kiezen ervoor om een uur lang een frisbee wedstrijd te spelen tegen de kerels van de kazerne om de hoek. De spirit zit er zeker in en ieder doet zijn best om deze ronde te winnen. Nadien stopt de grote brandweervagen aan de lokale supermarkt om inkopen te doen voor de lunch en dinner van deze dag. In station 217 / 219 stond vandaag een salade met avocado's en gegrilde kip op het lunchmenu en vanavond hebben we gegrilde zalm met Asperges en risotto gegeten. Ik kreeg direct de vraag of we bij ons ook dagelijks zo'n heerlijke maaltijden kregen. Ik heb ondertussen al wat ervaring met deze brandweermannen en weet dat ze een voor een allemaal voortreffelijke koks zijn. Verder was het rustig vandaag, onze engine 217 ging deze namiddag nog naar station 202 om zijn plaats in te nemen, 202 had namelijk een oefening en debriefing ivm een incident eerder deze week. Ook dat is hier normaal, indien er kazerne leeg staat omdat er een grote interventie of oefening aan de gang is, dan wordt uit een andere kazerne een voertuig verplaatst om de gaten op te vullen. Betekent ook dat de manschappen de hele stad als hun broekzak moeten kennen. Rudi en ikzelf profiteerden van deze rustige zondag om hier naast de kazerne nog wat souvenirs te gaan kopen op een reuze flea market. The price was right, en valiezen zijn straks te klein. Vanavond worden alvast alle koffers zo goed mogelijk gepakt, en kunnen we morgenvroeg afscheid nemen van onze uitstekende gastheren en vrienden die we deze week leerden kennen. Het verbaast me steeds hoe we er in slagen om tijdens die week zoveel te zien en bij te leren over het leven van deze mensen, de stad waarin ze werken en de omgeving waarin ze leven.

Maandag : 28 september 2009

Zo, de brandweerstage zit erop.

Net voor het afscheid kreeg iedere deelnemer nog een attest als aandenken en daarna gingen we nog snel ontbijten waarna we in noordelijke richting vertrokken. Daarna werd er definitief afscheid genomen en vertrokken we richting Sedona. We voelden al vlug dat alles bergop ging en al snel klommen we naar 6000 voet hoogte. Ook de temperaturen namen een dip, dus we moesten vandaag het stellen met een goede 25 graden. Vandaag werden er honderden, zometertijd duizend foto's geschoten. Het landschap was dan ook onbeschrijflijk mooi. We hebben er van genoten. Rond drie uur reden we het Grand Canyon park binnen, deden er een aantal overzichtpunten en rond zes uur was iedereen verzameld aan Hopi point voor de zonsondergang. Het was zeven uur toen we in het hotel aankwamen en de hongerige magen vonden een lekkere steak in het steakhouse hier tegenover, waar we prompt een West Vlaamse kennis tegen het lijf liepen. Snel nog een biertje kopen in het tankstation en iedereen waarschijnlijk vroeg onder de wol. Het was een lange dag en een week in een firestation slapen helpen ook niet om uitgerust te geraken.. We merkten zojuist wel dat het lokale firestation hier honderd meter vandaan is. Hopelijk houden die het stil deze nacht.

Dinsdag : 29 september 2009

Langzaam ontwaakt iedereen hier in het hotel. We nemen nog snel een ontbijtje en dan zijn we er vandoor. Route 66, Hoover Dam en dan Las Vegas, Here we come . Na het uitzicht van de Grand Canyon dachten we dat we alles gezien hadden, maar hetgeen we vandaag voorgeschoteld kregen We volgen de route 66 met zijn verborgen pareltjes en houden halt in Williams, en Hackenberry voor enkele foto's. Daarna deden we lunch in Williams en reden verder het woestijngebied in waar de Hooverdam is, de uitzichten waren gewoon adembenemend. We namen ook de tijd om even halt te houden aan de Hooverdam, en bezochten de ondergrondse elektriciteitscentrale. Rond 5 uur in de namiddag rijden we Las Vegas binnen en rijden direct door naar ons Hotel 'Hooters Casino' en checken er in. Snel even oprissen en we trekken dan direct doorheen Las Vegas, op zoek naar een heerlijke buffetmaaltijd en genieten van de Freemont Street Experience. We houden ook nog even halt aan de Stratosphere tower voor een uitzicht over Las Vegas vanop 320 m hoogte. Daarna kan iedereen zijn eigen gang gaan, afspraak de volgende morgen om 9.30 voor het ontbijt.

Woensdag : 30 september 2009

Vanmorgen mochten we uitslapen, afspraak om 9.30 in de lobby, en na een korte ochtendwandeling stonden we om 10 uur aan het ontbijtbuffet in de Luxor. Nog zo iets typisch, voor lekker, veel eten moet je nu ook in Las Vegas zijn, en deze all you can eat formules zijn enorm geliefd bij de Amerikanen, wat zeker te zien is aan hun lijn(en). Na het ontbijt namen we de sneltrein terug naar de Stratosphere, om nogmaals naar boven te gaan, ditmaal om beelden te schieten bij daglicht. Vandaar kon iedereen deze namiddag terug richting hotel stappen, of met de bus, die continu over de strip rijdt, zich laten brengen. Gepakt en gezakt met allerhande aankopen kwamen we rond 9 uur terug aan het hotel. Nu nog ons laatste geld gaan vergokken hier beneden in het hotel, of toch vroeg naar bed met nog een pilsje op de kamer, wie zal het zeggen, want what happens in Vegas, stays in Vegas.

Route 66

Hoover dam

Las Vegas

Vegas Boulevard

Donderdag : 1 oktober 2009

Verzamelen om 8 uur in de hotel lobby, alles inladen en naar Denny's voor een ontbijt, en daarna doorstomen naar Los Angeles. Opnieuw een rit van een 5 uur, waarbij het landschap steeds verandert en ons blijft verbazen. Eens in Los Angeles aangekomen maak we eerst een korte stop down town, in de buurt van het stadhuis. Daarna rijden we verder naar Venice Beach, waar iedereen die wil mag uitstappen en richting Monica Beach rijden. De wagens rijden ook naar ginder en twee uur later is de groep terug bij elkaar. Ondertussen kom ik (Paul) tot de vaststelling dat mijn laptop, deze morgen is achtergebleven in het ontbijt restaurant in Las Vegas. Gelukkig hadden we nog het Tf nr, en bij contactname blijkt hij er nog steeds te staan. We spreken af en anderhalve maand later ben ik de PC terug gaan ophalen.

Maar ondertussen kan de groep niet staan wachten, dus iedereen terug in de wagen en via Beverly Hills Rodeo drive komen we aan de hoofdkazerne van de Beverly Hills Brandweerdienst. Even aanbellen en we krijgen direct een uitgebreide rondleiding en

mogen enkele souvenir t-shirts kopen. Daarna rijden we verder naar Hollywood waar we inchecken in ons laatste hotel, Motel 6, net naast de Hollywood Boulevard. Dineren doen we die avond in een Steakhouse en daarna rijden we nog door naar Griffith Park, van waaruit je een ongelooflijk zicht hebt over LA. De avond wordt afgesloten op Hollywood Boulevard, op zoek naar de ster van al die beroemde artiesten.

Vrijdag : 2 oktober 2009.

Na het ontbijt hier om de hoek, vertrekken we naar Universal Studios voor een bezoek aan dit vermaarde pretpark. We hebben er deze keer VIP tickets voor besteld, zodat we nooit moeten aanschuiven en steeds voorbij de wachtenden op de attracties kunnen stappen. Het pretpark, dat is opgebouwd tussen de echte filmstudio's en met attracties van bepaalde prenten zoals Jurassic Park, The Mummy, Backdraft, The Simpsons, War of the Worlds, Earthquake, King Kong, Jaws, The Fast and the Furious, Shrek, Terminator,...teveel om op te noemen maar het is dus wederom een goedgevulde dag geworden. Na het parkbezoek moesten er toch nog enkele winkels bezocht worden, en we konden nogmaals in hetzelfde Steakhouse gaan genieten van een heerlijke maaltijd. Daarna terug naar het hotel, voor een laatste drink op de kamer, want morgen is het vroeg uit de veren.

Zaterdag : 3 oktober 2009.

Een laatste maal alles inladen. Gelukkig kent de GPS de kortste weg naar de luchthaven, want met al die highways in Los Angeles is het oppassen geblazen. We zetten iedereen af aan de vertrekterminal en leveren dan de huurwagens opnieuw in. Na ongeveer 1800 km te hebben afgelegd worden ze terug ingeleverd. Met de airport shuttle komen wij ook een half uur later terug in de vertrekterminal en kunnen we inchecken voor de vlucht van Los Angeles naar Philadelphia. Alles verloopt vlot en zonder problemen zitten we om 11 uur in het toestel voor een vlucht van 5.20 uur.

In Philadelphia kunnen we bijna rechtstreeks op de volgende vlucht inschepen.

Om 9 uur 's avonds vertrekken we richting Brussel, het wordt een lange en vermoeiende vlucht, maar iedereen is blij om wat we de afgelopen twee weken mochten meemaken. In Zaventem staat onze familie ons op te wachten en kan iedereen tevreden afscheid nemen. Een geslaagde stage zit er weer op.

Begeleiding : Paul, Eric en Frederic